

Scientific journal
«ECONOMICS AND FINANCE»

SAUL Publishing Ltd, Dublin,
Ireland

Accounting, analysis and audit activities of the enterprises: problems, trends, prospects

Collective monograph

The monograph is included in scientometric database RSCI

SAUL Publishing Ltd, Dublin,
Ireland,
2016

SAUL Publishing Ltd, Dublin, Ireland

Accounting, analysis and audit activities of the enterprises: problems, trends, prospects

Science editor:

Drobyszko S.I.

Ph.D. in Economics, Associate Professor, Professor of RANH

Reviewers:

David Newton

Professor at Nottingham University (Nottingham, United Kingdom)

Saverio Bozzolan

*Professor in Accounting presso LUISS, Ph.D. in Accounting
LUISS Guido Carli (Rome, Italy)*

Accounting, analysis and audit activities of the enterprises: problems, trends, prospects: Collective monograph. - SAUL Publishing Ltd, Dublin, Ireland, 2016.- 168 p.

ISBN 978-617-7214-21-1

Collective monograph is published as part of crosscutting theme of the research, «Theory and practice of accounting and managerial accounting, analysis and audit of business entities» (number of state registration 0114U006195).

Theoretical and applied principles for the mechanism of sustainable development and management of economic systems formation, based on domestic and foreign specifics have been considered in the collective monograph. Specific character of mechanism of sustainable development of economic systems at the state level, sector, industry and enterprise formation has also been investigated. Mechanism of social and economic enterprises' development has been analyzed.

Collective monograph is intended for politicians, scientists, entrepreneurs, teachers, postgraduate students, students and anyone interested in the issues of formation the mechanism of effective regulation of enterprise economic activity.

ISBN 978-617-7214-21-1

© 2016 SAUL Publishing Ltd, Dublin, Ireland

© 2016 Authors of the articles

© 2016 All rights reserved

CONTENT

STRATEGIC HUMAN RESOURCE MANAGEMENT IN THE ORGANIZATION. Antonova K. N.	4
ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ ТА КОНТРОЛЮ ВИТРАТ. Гавриленко Н.В., Грищенко О.В., Козіцька Н.О.	18
ЗВІТНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА. Гладій І.О., Дзюба О.М.	28
СУЧАСНА КОНЦЕПЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ. Грінько А.П., Акімова Н.С., Кваша О.О.	39
АНАЛІЗ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРЕРОВНИХ ПІДПРИЄМСТВ АПК УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ. Гудзь Ю. Ф.	58
АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ КОНТРОЛІНГУ В ПРОЦЕСІ КОМПЛЕКСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ. Копитко М.І.	88
ДОСЛІДЖЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ SWOT-АНАЛІЗУ. Корнієнко І.Г.	98
БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК НАКЛАДНИХ ВИТРАТ РОСЛИННИЦТВА: УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ. Костякова А.А.	108
ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ПРИ ВИЗНАЧЕННІ НОРМАЛЬНОЇ ПОТУЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА. Помазун О.М.	123
ЕКОНОМІЧНІ ЗАКОНИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ТРАДИЦІЙНИХ ПОСТУЛАТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ. Попадинець О.В., Шерешенюк О.М.	135
МЕТОДОЛОГІЯ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧЕСЬКОГО МОДЕЛЮВАННЯ ОЦІНКИ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛА РЕГІОНА. Старикова О.С.	145
АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ (НА ПРИКЛАДІ СГПП «ЗЛАТА»). Стащук О. В., Шматковська Т. О.	154

ЗВІТНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Гладій І.О.

кандидат економічних наук, доцент кафедри бухгалтерського обліку

Дзюба О.М.

кандидат економічних наук, доцент кафедри бухгалтерського обліку

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Сучасна специфіка функціонування економіки та бізнесу зумовлює суттєвий розвиток негосподарської сторони діяльності підприємства, що формує систему його соціальної відповідальності. Враховуючи те, що виконання соціальних функцій, безпосередньо не забезпечує збільшення прибутку підприємства, відповідно власники та керівництво більшості підприємств не приділяють ним належної уваги. Інформаційне забезпечення соціального аспекту діяльності підприємства здійснюється за допомогою соціальної звітності.

В умовах євроінтеграції парадигма соціальної відповідальності бізнесу українських підприємств стає все більш затребуваною як система етичних поглядів за дотриманням принципів соціальної справедливості, забезпечення доступності соціально важливих послуг. Тому поведінка сучасного бізнесу має переборювати існуючу, серед його представників, односторонню орієнтацію на досягнення прибутку. Йдеться і про те, що частина надходів, яку підприємці отримують внаслідок сприятливої кон'юнктури, має використовуватися на соціальні цілі. Сучасна міжнародна практика керується етичним і морально-правовим підходом до економічної діяльності. Такі авторитетні установи, як Організація Об'єднаних Націй, Міжнародна Організація Праці, Організація економічного співробітництва і розвитку все більшу увагу зосереджують на інвестуванні банками і корпораціями розвитку соціальної інфраструктури: медицини, освіти, дозвілля, екології, безпеки праці [1].

У даний час немає єдиного правильного поняття як соціально-відповідального бізнесу (СВБ), так і соціальних інвестицій, кожен трактує їх по-різному. Міжнародний форум лідерів бізнесу розуміє СВБ як сприяння

відповідальній діловій практиці, яка дає вигоду бізнесу та суспільству й допомагає досягти соціального, економічного та екологічного сталого розвитку через максимальне збільшення позитивного впливу бізнесу на суспільство з одночасною мінімізацією його негативного впливу [7]. Витрати соціального характеру супроводжуються прямими майбутніми економічними вигодами. Наприклад, навчання, підвищення кваліфікації працівників або поліпшення земель сприятимуть збільшенню майбутніх економічних вигод, а надання благодійної допомоги – розвитку духовності. При цьому слід зазначити, що оцінка майбутніх економічних вигод є досить умовною, а тому і такий поділ носить досить умовний характер, адже не завжди можна розрахувати очікуваний результат від багатьох соціальних витрат.

Соціальна відповідальність визначає поведінку підприємства щодо фізичних або юридичних осіб (стейкхолдерів), які мають легітимний інтерес у діяльності підприємства, тобто певною мірою залежать від неї або можуть впливати на її діяльність [11]. Загалом процес формування соціальності звітності можна умовно поділити на три етапи: планування (визначення завдань соціальної відповідальності, характеристика цілей та стратегії її забезпечення, виявлення відповідальних виконавців); складання звітності (збір та аналіз інформації, визначення методів оцінки для відображення в звітності, вибір формату та методики складання); проведення соціального аудиту.

В науковій літературі існує чотири основні підходи до концепції корпоративної соціальної відповідальності [10]:

1) економічний підхід, згідно з яким підприємство виступає інструментом для створення багатства, а вся його соціальна діяльність спрямована на досягнення економічного результату;

2) політичний підхід, який базується на тому, що підприємства здатні певним чином впливати на суспільство, через що вони повинні відповідально використовувати цю здатність. При цьому під соціальною відповідальністю розуміють здатність впливати на результати важливих суспільних процесів з метою вирішення суспільних проблем незалежно від політичних інститутів;

3) соціальний підхід, згідно якого підприємство має зосереджувати свою діяльність на визначенні соціальних вимог суспільства та відповіді на них, сприяючи тим самим посиленню своїх позицій;

4) етичний підхід, головною особливістю якого є те, що в основі лежить ідея морально-етичного обов'язку бізнесу та окремих менеджерів перед суспільством.

Соціальна (нефінансова) звітність – це документально оформлена сукупність даних організації, що відображає середовище її існування, принципи та методи співпраці з групами впливу, результати діяльності компанії в економічній, соціальній та екологічній сферах [11]. Вона є публічною і розглядається як інструмент інформування стейкхолдерів компанії про те, як і якими темпами компанія реалізує закладені в своїх стратегічних планах розвитку цілі щодо економічної сталості, соціального добробуту та екологічної стабільності. Першочерговими адресатами звітності є причетні групи стейкхолдерів. Варто враховувати, що вони детально аналізують презентовані факти, твердження і думки з урахуванням доступної їм інформації, що є значущою обставиною, зважаючи на швидкість інформаційних потоків і репутаційних ризиків [5]. В табл. 1 представлено узагальнення поняття стосовно категорії «соціальна звітність».

Таблиця 1

Трактування поняття «соціальна звітність» міжнародними організаціями

Джерело	Визначення
Агентство з соціальної інформації (ACI) [11]	Соціальний звіт - документ, що висвітлює оцінку громадського впливу компанії.
Асоціація дипломованих присяжних бухгалтерів (ACCA) [12]	Звітування в сфері сталого розвитку - звітування про економічні, соціальні та екологічні спекти діяльності організації.
Асоціація дипломованих головних бухгалтерів (CGA - Canada) [14]	Звіт про корпоративну стійкість - засіб комунікації із зацікавленими сторонами з приводу економічних, екологічних та соціальних результатів діяльності

Як показує практична діяльність, до основних показників, що можуть знайти відображення у таких звітах можна віднести: інформацію про створення робочих місць та трудову практику, технологію та розвиток людських ресурсів, охорону здоров'я та безпеку, екологію, допомогу громадам, корупцію, внесок

компанії у в розвиток економіки регіону, етичні питання ведення бізнесу тощо.

Таблиця 2

Міжнародні нормативні документи, що регламентують складання нефінансової звітності

Міжнародний нормативний документ	Основні положення	Передумови застосування
ISO 26000:2010 Міжнародна організація по стандартизації (ISO)	Являє собою керівництво та рекомендації застосування принципів соціальної відповідальності, носить добровільний характер. Містить категоріальний апарат соціальної відповідальності. Її принципи, основні керівництва щодо застосування, можливі практики соціальної відповідальності тощо. Звітність рахується як добровільна ініціатива підприємства. Чітка регламентація соціальної звітності відсутня.	Може використовуватись як своєрідний довідник по забезпеченню соціальної відповідальності підприємства. Сприяє впровадженню соціальної відповідальності бізнес структур, розробці відповідних ініціатив та стратегій розвитку
Глобальний договір ООН	Містить 10 принципів, що орієнтовані на створення соціально відповідальних бізнес структур через їх реалізацію. Має виключно добровільний підхід, в тому числі стосовно формування публічної звітності, щодо реалізації передбачених принципів.	Використовується для застосування загальноприйнятної практики десяти принципів бізнесової діяльності у всьому світі та сприяє діяльності на забезпечення досягнення цілей ООН
AA 1000 (Account Ability) AA 1000 APS, AA 1000 AS.	Визначають особливості окремих компонентів соціальної відповідально і відповідно впливають на формування соціальної звітності, так, наприклад SA 8000 визначає вимоги до запровадження соціальної відповідальності з точки зору соціального захисту працівників підприємства.	Може використовуватись для оцінки соціальної відповідальності системи менеджменту на підприємстві. Стосується в більшій мірі трудового аспекту соціальної відповідальності.
Стандарти Саншайн	Наводяться керівні принципи відносно інформації, яку суб'єкти господарювання мають регулярно надавати в щорічному корпоративному звіті для зацікавлених сторін	Використовуються для вкладання корпоративного звіту, узагальнюється інформація для клієнтів, працівників, для місцевого суспільства та широкого загалу, з врахуванням інформації, що буде цікавою для окремих зазначених користувачів
Стандарт GRI (The Global Reporting Initiative) Керівництвом зі звітності у сфері сталого розвитку	Містить підхід до розкриття інформації в звітності, набір основних показників та інформацію про розділи звітності. Носить добровільний характер. Звітність містить розділи: 1. Стратегія та аналіз 2. Характеристика організації 3. Параметри звіту 4. Управління, зобов'язання та взаємодія з зацікавленими сторонами. 5. Інформація про підходи в області менеджменту і показники результативності Звітність може формуватись щороку або раз в два роки. Рекомендовано проходження зовнішнього підтвердження.	Може використовуватись як керівництво при складанні соціальної звітності, що відображає економічні, екологічні та соціальні складові результатів діяльності підприємства. Підхід до формування звітності досить складний, але виправданий

Існує ряд міжнародних нормативних документів, що чинять вплив на структуру та процедуру складання нефінансових звітів суб'єктів господарювання (табл. 2).

Загалом, у світовій практиці виділяють декілька основних форм соціальної звітності: звіти у вільній формі; стандартизований звіт (AA 1000, SA 8000, GRI (Global Reporting Initiative), ISO 14000, ISO 26000 та ін.); комплексний звіт (за методом потрійного підсумку Triple Bottom-Line; за методом Лондонської групи порівняльного аналізу (London Benchmarking Group); за методом групи корпоративного громадянства (Corporate Social Citizenship) та інші) [4].

Першим кроком у напрямі виміру соціальної відповідальності бізнесу став стандарт SA8000, або «Соціальна відповідальність 8000» (Social. A. A. Accountability International). Його розроблено в 1996 році як стандарт сертифікації компаній у сфері дотримання прав працівників, прав людини, побудови добропорядної та надійної системи управління «людським капіталом».

Стандарт SA8000 містить показники, що підлягають перевірці, та необхідні для її здійснення процедури сертифікації. Спеціаліст, який працює в системі SA8000, зазвичай контактує з громадськими організаціями, профспілками та іншими представниками місцевої громади, адже верифікація соціальної відповідальності не може базуватися лише на вивченні документів фірми та на розмовах з її менеджерами. Компанія, що добровільно проходить таку перевірку й отримує сертифікат, має у всьому світі підтверджену характеристику фірми, яка на всіх етапах створення вартості продукції чи послуг враховує права працівників [3].

На наш погляд, українським підприємствам доцільно застосовувати стандарт серії AA1000 (AccountAbility 1000) [12]. Розробником цього стандарту є Інститут соціальної та етичної звітності (Лондон, 1999 р.). AA1000 дає основу для комплексної верифікації всієї соціальної звітності компанії. Він визначає вимоги щодо розкриття інформації про соціальну ефективність компанії на всіх ділянках її діяльності, а також встановлює тверді вимоги щодо звітності та вимірів, проведених усередині компанії.

Важливо, що цей стандарт дає можливість врахувати в системі

управління соціальними аспектами діяльності компанії запити й очікування всіх ключових груп стейкхолдерів: це підвищує його практичну та прогностичну цінність. Згідно з вимогами стандарту AA1000 основними етапами процесу соціальної звітності є:

1) планування (ідентифікація всіх груп стейкхолдерів, визначення чи уточнення корпоративно-етичних цінностей компанії);

2) звітність (виявлення найактуальніших питань, визначення індикаторів оцінки, збір та аналіз інформації);

3) підготовка звіту;

4) здійснення аудиту зовнішньою організацією [12].

Стандарти AA1000 є сумісними з низкою інших стандартів; найчастіше його використовують разом із стандартами SA8000 та GRI. Принципова відмінність стандартів серії AA1000 від стандартів серії SA та ISO полягає в тому, що найважливішим елементом соціально-етичної звітності вважається саме взаємодія (діалог) з стейкхолдерами.

В українській нефінансовій звітності все ще переважає описовість – надання загальної інформації про здійсненні проекти без зазначення кількісних показників, які б вимірювали результативність та вплив від реалізації цих проектів. Без кількісних показників неможливо дати правдиву оцінку діяльності підприємства та оцінку її зусиль у реалізації стратегії. Показники, що сьогодні надаються у звітах, переважно є вибірковими і несистемними. Як правило, вони стосуються точкових ініціатив, а не соціальної відповідальності бізнесу як такої.

Під час підготовки нефінансової звітності підприємства в Україні зустрічаються з невідповідністю даних внутрішнього обліку до вимог міжнародних практик (зокрема GRI). Наприклад, в Україні розрахунок травматизму на виробництві традиційно ведеться з розрахунку на кількість виробленої продукції, тоді як прийнятною практикою в світі є кількість травм на тисячу працівників або відпрацьованих людино-годин [3]. Перерахунок показників може вимагати нової інформації. Господарюючі суб'єкти, які

готують нефінансові звіти, повинні зважати на потребу узгодження показників та збору даних, що може суттєво вплинути на час, необхідний для підготовки звіту.

Розв'язання цієї проблеми вимагає фахового діалогу між спеціалістами соціальної відповідальності, фінансовими директорами, бухгалтерами та аудиторами в межах підприємства. Важливою є співпраця на рівні української спільноти для обміну досвідом та передачі кращих практик. Також необхідна поступова адаптація стандартів обліку на національному рівні.

Наразі розвиток нефінансової звітності в Україні суттєво відстає від поширення та стану розвитку фінансової звітності зарубіжних компаній. На міжнародному рівні вже активно обговорюється питання так званої інтегрованої звітності, яка б враховувала як фінансовий, так і не фінансовий бік діяльності підприємства. У квітні 2013р. Міжнародна рада з інтегрованої звітності оприлюднила пропозиції Міжнародного положення про інтегровану звітність для консультацій з групами впливу. В той же час необхідним є розробка форм звітності про соціальну та екологічну відповідальність, які дозволять проводити ґрунтовний контроль та аналіз діяльності підприємства в сфері охорони навколишнього середовища та соціального забезпечення [9]. Це дозволить встановити напрями відповідальності за достовірність показників звітності про соціальну та екологічну відповідальність, приймати ефективні рішення в даній сфері всіма учасниками господарських відносин, а також визначити місце окремого суб'єкта господарювання в соціальному та екологічному розвитку держави.

Важливим питанням постає проблема налагодження контролю за нефінансовою звітністю шляхом проведення її верифікації [12]. Під верифікацією, на наш погляд, доцільно розуміти процедуру перевірки, аналізу та підтвердження одного або кількох аспектів, серед яких можна виділити такі:

- якості звіту (якісної та кількісної характеристики інформації);
- правдивості представлених даних;
- відповідності змісту наданого звіту до обраної системи звітності,

➤ об'єктивності представлених результатів щодо взаємодії зі стейкхолдерами тощо.

Найбільш часто на користь проведення такого аудиту наводиться аргумент підвищення довіри стейкхолдерів до інформації, що міститься в звіті, а також якості самої звітності. Дискусії про предмет і методику проведення верифікації нефінансових звітів ведуться відносно недавно, в порівнянні з обговоренням самого явища - корпоративної відповідальності та сталого розвитку. Закордонна практика свідчить, що сьогодні експерти використовують визначену класифікацію підходів щодо верифікації нефінансових звітів.

Так, існують два основних міжнародних стандарти перевірки нефінансової звітності. Базовим є міжнародний стандарт з проведення аудиторських перевірок ISAE 3000. Він найбільш часто застосовується аудиторами в якості основи для перевірки нефінансових звітів. Цей стандарт був розроблений Радою по міжнародним стандартам аудиту та підтвердження достовірності інформації, чий стандарти переважно застосовуються для проведення аудиту фінансової інформації. Стандарт ISAE 3000 був прийнятий в 2004 році. Другий стандарт перевірки, AA1000AS, був розроблений британським інститутом AccountAbility, його остання версія вийшла в 2008 році [6]. У деяких країнах також можуть застосовуватися національні стандарти, наприклад стандарт AT101, прийнятий Американським інститутом дипломованих громадських бухгалтерів. Ці методики пропонують підхід, сумісний з міжнародними стандартами фінансової звітності, а саме: використання принципів звітності, а не жорстких правил, що регламентують кожну дію.

Результатом соціального аудиту є довготривале підвищення ефективності організації за допомогою вдосконалення систем управління персоналом, зростання ефективності формування та використання трудового потенціалу [3].

Нефінансова звітність надає значно більше інформації про вплив підприємства на суспільство, економіку та навколишнє середовище, описуючи діяльність компанії у відповідному суспільному контексті. Зазвичай фінансова

та нефінансова звітність оприлюднюються окремо, суттєво різняться за форматом і виконують різні цілі. Фінансова звітність має чітко визначену мету – інформування акціонерів, кредиторів, інвесторів та регуляторів, нефінансова звітність – інформування ширшого кола заінтересованих сторін (стейкхолдерів), зокрема працівників, громадських організацій, органів влади, експертів. В останні роки зростає потреба з боку учасників фінансових ринків у розумінні впливу бізнес моделі компанії на створення доданої вартості у довгостроковому періоді, зростає інтерес до соціальної відповідальності бізнес-стратегій, що підштовхує підприємство та експертне середовище до пошуку формату звітності, який краще інтегрує як фінансову так і нефінансову звітність.

Таким чином, більш активну роль з метою розширення соціальної діяльності бізнесу повинна відігравати держава – необхідно, на наш погляд, розробити державні моделі соціального проектування із залученням підприємців. Це дозволить перейти від ситуативного реагування до довгострокового планування соціальних перетворень. Перспективні моделі дають можливість сумістити корпоративну соціальну відповідальність бізнесу як, у першу чергу, відповідальність за ефективний внутрішній соціальний розвиток із відповідальністю за розвиток громади. Ці заходи в стратегічній перспективі здатні забезпечити стійкий баланс між інтересами бізнесу, влади і суспільства, безконфліктне входження в динамічний глобальний процес економічного розвитку.

Література:

1. Боцян Т.В. Етичність бізнесу в Україні крізь призму нефінансової звітності / Т.В. Боцян [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://soskin.info/ea/2013/3-4/201317.html>.
2. Волосковець Н.Ю. Порівняльний аналіз моделей корпоративного управління соціальною відповідальністю / Н. Ю. Волосковець [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Oum/Ekpr/2010_33/7птеь'21 P DF.pdf

3. Ворона О.В. Соціальна відповідальність як сучасна концепція бізнесу // Вісник економіки транспорту і промисловості / О.В. Ворона – 2010. – № 29. – с. 410-417 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuiv.gov.ua/portal/Natural/Vetp/2010_29/10vovcsc.pdf
4. Гуменна О.В. Соціальна відповідальність бізнесу в контексті інноваційного розвитку економіки / О.В. Гуменна [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.nbuiv.gov.ua/portal/Soc_Oum/Nvamu/Ekon/2009_7/09gavdoe.pdf
5. Гладий И. Нефинансовая отчетность: социальный аспект / И. Гладий, О. Дзюба. // Scientific letters of academic society of Mikhail Baludansky – Kosice, - Volume 1, No. 1.2015.- P. 35-38
6. Керівництво зі звітності в сфері сталого розвитку [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.globalreporting.org/resource/library/Russian-G4-Part-One.pdf>.
7. Одінцова Т.М. Забезпечення прозорості корпоративної звітності як елемент модернізації світової фінансової архітектури / Т.М. Одінцова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/main/corporate-social-responsibility-and-global-compact>
8. Петренко С.М. Формування об'єктів соціально орієнтованого обліку та розкриття інформації про них у фінансовій та соціальній звітності / С.М. Петренко, В.О. Бесарабов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuiv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuiv/cgiirbis_64.exe ...
Петренко%20С\$
9. Полякова О. М. Особливості формування і розвитку соціальної відповідальності підприємств в Україні / О. М. Полякова, П. Ю. Кас // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2010. – Вип. 32. – С. 284-289.
10. Проданчук М.А. Нефінансова звітність – ефективний інструмент в реалізації управлінських рішень / М.А. Проданчук // Збірник наукових

- праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). – 2013. – № 2(2). – С. 202-214.
11. Сайт Агентства соціальної інформації [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.soc-otvet.ru/asi/nonfinancialreporting>.
12. Стандарт верификации отчетов AA1000, «AccountAbility» / Перевод с английского и общая редакция Агентства социальной информации. — М., 2013. — 26 с.
13. Сулима М.О. Нефінансова звітність банків: обліково-аналітичний аспект / М.О. Сулима // Наука й економіка. – 2014. – № 1 (33). – С. 57-62
14. CRRA CRReportingAwards'10 Global Winners and Reporting Trends, 2010 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.corporateregister.com/pdf/CRRA10.pdf>

**Scientific journal
«ECONOMICS AND FINANCE»**

**SAUL Publishing Ltd, Dublin,
Ireland**

**Accounting, analysis and audit activities of the enterprises:
problems, trends, prospects**

Collective monograph

Copyright © 2016 by the authors
All rights reserved.

WARNING

Without limitation, no part of this publication may be reproduced, stored, or introduced in any manner into any system either by mechanical, electronic, handwritten, or other means, without the prior permission of the authors

Edited by the authors.

ISBN 978-617-7214-21-1

Published by: SAUL Publishing Ltd, Dublin, Ireland
PO Box 480,
Ennis, Dublin, Ireland